मुन्दर्काएउं

शिलागृरुपरिचिप्तां नानागृरुसमावृतां । द्दर्श वनमध्यगां नदीं निर्ऋादिनीं कपिः ॥३०॥ श्रङ्कादिव समुन्यत्य प्रियस्य कुपितां प्रियां । वालपञ्चवशाखायां स ददर्श नगोत्तमे ॥३१॥ क्रीउत्तीं होलया तुष्टां प्रमहामिव सुन्दरीं । पुनरावर्तमानां च ददर्श सरितं कपिः ॥ ३२॥ प्रसन्नामिव कालस्य कालां च पुनरागतां । सपद्माश्च नदीस्तत्र नानाहिजगणायुताः ॥३३॥ ददर्श कुनुमान् वीरो नदद्विर्विक्रीः शुरैः। कृत्रिमां च नदीमन्यां पूर्णी शीतेन वारिणा ॥३४॥ मणिप्रवालसोपानां मुक्तामिश्रितबालुकां । प्रासादैः सुमकृद्धिश्च सुकृतैर्विश्वकर्मणा ॥ ३५॥ काञ्चनैः पर्वतेश्वेव कृत्रिमेरूपशोभितां । ये केचित् पादपास्तत्र पुष्योपगफलोपगाः ॥ ३६॥ मुच्ह्रा विविधाकाराः सर्वे मौवर्णवेदिकाः । दिव्याभिर्बद्धपुष्पाभिर्लताभिरनुवेष्टिताः ॥ ३०॥ वीनमाणश्च तत्रासी मार्गमाणश्च मेथिलीं। ग्रवेत्तमाणो भूमिं च सर्वतः सोऽन्ववैत्तत ॥३६॥ मुसंमृष्टेषु देशेषु सुमृष्टमणितोरणं । ददर्भ विविधाकारं मणिकाञ्चनवेदिकं ॥ ३१॥